

Quin embolic de cares!

Un dia em vaig despertar una mica tard.

Quan vaig arribar a l'escola vaig tenir un fort esglai.

A la porta hi havia el Miquel, el conserge, però amb la cara de la Lídia, la mestra de quart.

Perquè el Miquel tenia la cara de la Lídia?.

Vaig pujar a la classe i la Marta tenia la cara de la Mercè i la Mercè la cara de la Marta .

Li vaig dir a la Mercè, bé a la Marta, si podia anar a lavabo.

La mestra em va donar permís però em va dir que anés depresa.

Aleshores si que em vaig espantar!

Em vaig mirar al mirall i en lloc de veure'm a mi mateix, vaig veure la cara de Michael Jackson.

Tots els nens i nenes estaven igual que jo: Tenien la seva veu, el seu cos, la seva roba, però les cares eren desconegudes per a mi o estaven barrejades..

M' estava posant molt nerviós quan vaig sentir una veu que deia:

- Moha, desperta que faràs tard a l'escola.-